Nr 24

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 3 marca 1948 r.

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 16 lutego 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Polska Wiklina".

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3. 1. 1948 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej pod nazwą „Polska Wiklina" — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione, zwane dalej w skrócie „Polska Wiklina".

§ 2.

„Polska Wiklina" ma siedzibę w Poznaniu.

§ 3.

Przedmiotem działalności „Polskiej Wikliny" jest:

1. Skup surowca wikliniarskiego na zasadach wyłączności z plantacji i łęgów wikliniarskich, znajdujących się pod zarządem państwowym, za wyjątkiem tych plantacji i łęgów, które stanowią niezbędną bazę zaopatrzenia dla przedsiębiorstw, pozostających w administracji innych Ministerstw (poza Ministerstwem Przemysłu i Handlu) oraz skup wikliny z wszelkich innych źródeł;
2. przetwórstwo surowca wikliniarskiego oraz produkcja wyrobów koszykarskich i obręczy we własnych zakładach przemysłowych, jak również nakladztwo i jego organizacja w zakresie przemysłu wikliniarsko-koszykarskiego oraz
3. zbyt półfabrykatów i gotowych produktów przemysłu wikliniarsko-koszykarskiego na rynkach krajowych i zagranicznych.

§ 4.

Nadzór państwowy nad „Polską Wikliną" sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 5.

Przy „Polskiej Wiklinie" powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym „Polskiej Wikliny" jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu i Handlu i składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Wicedyrektorów.

§ 7.

Do ważności zobowiązań zaciąganych przez „Polską Wiklinę" wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz „Polskiej Wikliny" ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu zarządzi protokólarne przekazanie „Polskiej Wiklinie" majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania „Polskiej Wikliny" ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Minister Przemysłu i Handlu
wz. (—) **E. Szyr**
Minister Skarbu
(—) **K. Dąbrowski**
Prezes Centralnego Urzędu Planowania
wz. (—) **M. Popiel**

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 26 lutego 1948 r. Nr 22, poz. 92).

3

92

OKÓLNIK

z dnia 27 lutego 1948 r.

w sprawie właściwości miejscowej Polskiego Radia w podatku od wynagrodzeń oraz kontroli wynagrodzeń pracowniczych.

I. W związku z wprowadzeniem z dniem 1 stycznia 1948 r. przez Polskie Radio centralnego sporządzania list płacy zarówno dla centrali, jak wszystkich placówek terenowych oraz objęciem tych placówek księgami centrali, co umożliwia przeprowadzenie w centrali kontroli potrąceń podatku od wynagrodzeń oraz wynagrodzeń pracowniczych, Ministerstwo Skarbu — biorąc pod uwagę usprawnienie postępowania podatkowego w myśl art. 15 post. pod. — ustala z dniem 1 stycznia 1948 r. w odniesieniu do wynagrodzeń wypłacanych począwszy od dnia 1 stycznia 1948 r., nie wyłączając wynagrodzeń wypłaconych w ostatnich dniach miesiąca grudnia 1947 r., przypadających za miesiąc styczeń 1948 r., właściwość miejscową w sprawach podatku od wynagrodzeń dla pracowników centrali Polskiego Radia oraz wszystkich jego placówek według siedziby centrali Polskiego Radia, tj. w Warszawie. Urzędem skarbowym zatem miejscowo właściwym będzie Urząd Rewizyjny w Warszawie. Polskie Radio będzie składać wykazy potrąceń względnie odpisy list płacy (art. 14 pod. wynagr.) oddzielnie dla każdej placówki. W związku z postanowieniami lit. c) ust. 3 § 2 instrukcji z dnia 20 lutego 1947 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych — właściwym organem kontrolnym do przeprowadzania kontroli wynagrodzeń pracowniczych zostaje z dniem 1 stycznia 1948 r. również Urząd Rewizyjny w Warszawie, do którego Polskie Radio będzie składać listy miesięczne osób, którym wypłacono wynagrodzenia w kwocie przekraczającej zł 20.000 miesięcznie (zob. uchwałę Rady Ministrów z dnia 13. I. 1948 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 19. XII. 1946 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych, wprowadzającą obowiązek wykazywania przez pracodawców wynagrodzeń ponad 20.000 zł miesięcznie, zamiast, jak dotychczas, 15.000 zł).

II. Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 20. XII. 1946 r. Nr D. V. 1-8/26/46 Urząd Rewizyjny w Warszawie założy dla Polskiego Radia w ewidencji pracodawców tyle subkont, ile przedsiębiorstwo to na terenie Polski posiada placówek.

III. Kontrolę prawidłowości potrąceń pod. wynagr. oraz kontrolę wynagrodzeń pracowniczych we wszystkich placówkach Polskiego Radia za czas do 31. XII. 1947 r. przeprowadzą właściwe terytorialnie urzędy rewizyjne w terminie do końca marca 1948 r., zachowując u siebie akta pod. wynagr. i kontroli wynagrodzeń pracowniczych za powyższy okres.

IV. Urzędy rewizyjne sprawdzą przy kontroli, czy centrala i oddziały Polskiego Radia dopełniły obowiązku nadesłania właściwym władzom skarbowym odpisów lub wyciągów z zawartych umów o roboty, dostawy, przewozy i dzierżawę po myśli art. 115 post. pod. i okólnika Prezydium Rady Ministrów z dnia 12. IV. 1947 r. Nr 0-II-b-5/1. Jeżeli chodzi o wynagrodzenia wypłacone artystom, muzykom, prelegentom itp. z tytułu umowy o dzieło, nie podlegające podatkowi od wynagrodzeń, to informacji w tym względzie należy zażądać w trybie art. 109 post. pod.

za Ministra Skarbu
T. Dietrich

(Znak Min. Sk. D. V. 1530/4/48).

93

OKÓLNIK

z dnia 28 lutego 1948 r.

w sprawie przyjmowania wpłat na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy.

W ślad telegraficznego zarządzenia z dnia 5 lutego 1948 r. Nr D. V. 2097 w sprawie przyjmowania wpłat na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy Ministerstwo Skarbu komunikuje, że postępowanie i rachunkowość w zakresie tego funduszu zostanie uregulowana osobną instrukcją.

Narazie do czasu otrzymania tej instrukcji kasy urzędów skarbowych i rewizyjnych, przyjmując wpłaty na wspomniany fundusz, obowiązane są stosować się do następujących wskazówek:

1) Wpłaty składek miesięcznych na rachunek funduszu kasy urzędów zapisują do wolnej przedziałki (za tytułowanej „Wpłaty na S. F. O.") dzienników specjalnych Nr 1 i Nr 2 podatku obrotowego i dochodowego względnie podatku od wynagrodzeń, wydając uczestnikom funduszu względnie płatnikom wspólne pokwitowania na powyższe należności Uiszczenia należy kontować na kontach uczestników funduszu w księdze bierczej podatku obrotowego i dochodowego w przedziałce „Uwagi", względnie w księdze podatku od wynagrodzeń w wolnej przedziałce, na koncie odnośnego płatnika tego podatku.

Sumy dodatków za zwłokę należy w księdze bierczej i w dziennikach wykazywać osobno od dodatku, pobieranego przy dotyczących podatkach. Analogicznie postępują kasy urzędów eksperymentalnych, kontując przebitkowo uiszczenia składek na rachunek funduszu równocześnie z podatkiem obrotowym i dochodowym względnie podatkiem od wynagrodzeń. W tym celu należy wykorzystać na karcie kontowej podatku obrotowego i dochodowego przedziałkę 6 zatytułowaną „Rodzaj należności" zaś w karcie kontowej podatku od wynagrodzeń wolną przedziałkę 12-tą. Na potwierdzeniach wpłaty należy odpowiednio zmienić nazwy wymienionych przedziałek.

2) Wpłaty na Fundusz A — prywatnego przemysłu, rzemiosła, handlu i usług przyjmują kasy urzędów na podstawie odpisów deklaracyj, dotyczących zaliczek miesięcznych podatku dochodowego, wpłaty zaś na fundusz C — pracy najemnej — na podstawie imiennych wykazów potrąceń, składanych przez pracodawców.

3) Dzienne sumy wpływów kasy urzędów zarachowują do sum funduszów specjalnych na r-k p. n. „Społeczny Fundusz Oszczędnościowy".

4) Wpływy miesięczne funduszu kasy urzędów wykazują na razie w sprawozdaniach paskowych pod poz. 33.

Ministerstwo Skarbu zwraca w końcu uwagę, iż do sporządzania sprawozdań paskowych należy używać wyłącznie druków nowego nakładu, w którym kolejność podatków została dostosowana do kolejności przyjętej w budżecie.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. III. 1456/7/5/48).

94

OKÓLNIK

z dnia 1 marca 1948 r.

w sprawie ubezpieczeń rodzinnych.

Ministerstwo Skarbu podaje Izbom Skarbowym, Dyrekcjom Ceł, Okręgowym Inspektoratom Ochrony Skarbowej, Prokuratorii Generalnej do wiadomości i stosowania teksty:

1. zarządzenia okólnego z dnia 24 lutego 1948 r. Nr D. III. 1899-2-48, uzupełniającego zarządzenie z dnia 31 stycznia 1948 r. Nr D. III. 858-2-48 (Dz. Urz. M-wa Skarbu Nr 17 poz. 71),
2. zarządzenia z dnia 21 października 1947 r. Nr D. III. 8495-2-47 w sprawie wynagrodzenia ryczałtowego pracowników państwowych.

Punkt I zarządzenia z dnia 24 lutego 1948 r. Nr D. III. 1899-2-48 dotyczy wyłącznie władz naczelnych.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 7837/4/48).

MINISTERSTWO SKARBU
Nr D. III. 1899/2/48.

Warszawa, dnia 24 lutego 1948 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej
Biura Rad Narodwych, Biura Sejmu Ustawodawczego,
Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

W ślad za zarządzeniem okólnym z dnia 31 stycznia 1948 r. Nr D. III. 858/2/48 Ministerstwo Skarbu oznajmia co następuje:

I. Dnia 23 lutego 1948 r. powzięła Rada Ministrów uchwałę w sprawie ekwiwalentu dla pracowników administracji państwowej we władzach naczelnych w związku ze zniesieniem dodatków rodzinnych. Tekst uchwały załącza się.

Ekwiwalent wprowadzony załączoną uchwałą Rady Ministrów ma charakter dodatku wyrównawczego do uposażenia zasadniczego, przysługuje wszystkim pracownikom władz naczelnych (urzędów centralnych) bez względu na stan rodzinny. Stanowi on część składową uposażenia, wlicza się zatem do podstawy wymiaru odprawy pośmiertnego, ryczałtu przesiedleniowego i t. d. i winien się mieścić wraz z uposażeniem w granicach 25.000 zł miesięcznie. Ekwiwalent może być przyznany pracownikom płatnym ryczałtowo z kredytów osobowych, rzeczowych lub specjalnych. Wypłata ekwiwalentu następuje z §§ 2 b — dodatki wyrównawcze — miesięcznie z góry od dnia 1 stycznia 1948 r. począwszy.

II. Pracownikom ryczałtowym, pobierającym wynagrodzenie zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 21 października 1947 r. Nr D. III. 8495/2/47, o ile do ryczałtu wliczono dodatki rodzinne, winny być ryczałty odpowiednio

obniżone, wzamian za otrzymywane obecnie poza wynagrodzeniem zasiłki rodzinne. W zasadzie nie wymaga to, zdaniem Ministerstwa Skarbu, formalnej zmiany umowy służbowej. Co do osób wysokokwalifikowanych, to zmiana w składzie uposażenia z powodu zastąpienia dodatków rodzinnych zasiłkami rodzinnymi może — według uznania władzy — lecz nie musi wpływać na wysokość ryczałtu dla wysokokwalifikowanych.

III. Zgodnie z § 42 a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu noweli z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U., poz. 179) i zgodnie z analogicznymi przepisami dla innych działów służby państwowej, przysługują dodatki rodzinne na dzieci, o ile uczęszczają do szkół, bez względu na wiek. Podczas gdy — w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym — zasiłki rodzinne na takie dzieci przysługują tylko do ukończenia 21 roku życia (uczęszczające do szkół średnich) lub do ukończenia 24 roku życia (uczęszczające do szkół wyższych). Na dzieci uczęszczające do szkół w wieku ponad te granice przyznaje się nadal dodatek rodzinny w dotychczasowym charakterze i w wysokości 200 zł miesięcznie.

IV. Treść przedostatniego ustępu zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 31 stycznia 1948 r. Nr D. III. 858/2/48 zmienia się jak następuje:

Analogiczne zasady dotyczące asygnowania i wypłaty zasiłków rodzinnych mają zastosowanie do pracowników płatnych z kredytów rzeczowych i specjalnych z tym, że rozliczenie pracodawców z ubezpieczalniami społecznymi następuje bezpośrednio i że władzom ubezpieczalni przesyłane są prócz „zestawienia“ również drugie egzemplarze „szczegółowego wykazu“ listy wypłat.

Zał. 1.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 lutego 1948 r.

w sprawie ekwiwalentu dla pracowników administracji państwowej we władzach naczelnych w związku ze zniesieniem dodatków rodzinnych.

Celem wyrównania różnicy powstałej w uposażeniach pracowników administracji państwowej we władzach naczelnych w związku z wejściem w życie dekretu z dnia 20 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 414) — Rada Ministrów uchwala:

1. Wypłacać wszystkim pracownikom administracji państwowej we władzach naczelnych jednolity ekwiwalent pieniężny w wysokości 1.000 zł (bez względu na grupę uposażenia).
2. Uchylić punkt 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 27 marca 1947 r. w sprawie określenia wysokości dodatku wyrównawczego do uposażeń pracowników administracji państwowej we władzach naczelnych,
3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 8495/2/47.

Warszawa, dnia 21 października 1947 r.

Wynagrodzenia ryczałtowe pracowników państwowych.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Zgodnie z uchwałą Podkomitetu Płac z dnia 20 sierpnia 1947 r. Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej ustala następujące zasady wynagrodzenia ryczałtowego pracowników państwowych:

1. wynagrodzenie ryczałtowe może być przyznane:
   a) pracownikom wysokokwalifikowanym uprawnionym do uposażenia wyjątkowego na podstawie orzeczenia powołanych ku temu Komisji;
   b) pracownikom o umiejętnościach specjalnych (z wyjątkiem szoferów, co do których wydane zostaną odrębne postanowienia) oraz pracownikom zaangażowanym czasowo do prac specjalnych;
   c) pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin.
2. Wynagrodzenie ryczałtowe zawiera w jednej sumie całość uposażenia pieniężnego wraz z jego różnymi elementami i nie podlega zmianom na skutek zmian w stanie rodzinnym pracownika. Do sumy wynagrodzenia ryczałtowego mogą być wliczone także należności za godziny nadliczbowe lub zryczałtowane koszty podróży

służbowych, jeśli z góry został ustalony rozkład zajęć przekraczający godziny normalne pracy lub trwające dłuższy okres czasu albo stale się powtarzające podróże służbowe.

3. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych nagłą potrzebą zaangażowania pracownika o szczególnie wysokich kwalifikacjach, może być zawarta tymczasowa umowa o pracę za wynagrodzeniem ryczałtowym do wysokości oznaczonej w przepisach o wyjątkowym uposażeniu dla osób wysokokwalifikowanych. Równocześnie winien być skierowany wniosek do Komisji do spraw wyjątkowych uposażeń. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty przyjęcia pracownika nie zostanie mu przyznane prawo do uposażenia wyjątkowego, umowa ulega rozwiązaniu.

4. Wysokość ryczałtowego wynagrodzenia pracowników wymienionych w p. 1 b) niniejszego zarządzenia nie może przekraczać 125% pełnego uposażenia (wraz z dodatkami) przywiązanego do grupy przewidzianej dla powierzonego stanowiska, przy czym miarodajny jest stan rodzinny pracownika w chwili zawierania umowy o pracę.

5. W stosunku do pracowników, zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin pracy stosuje się wynagrodzenie ryczałtowe (p. 4) w normach zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy.

6. Zasady powyższe dotyczą pracowników administracji państwowej i samorządu terytorjalnego oraz analogicznie pracowników tych zakładów i przedsiębiorstw państwowych, w których nie obowiązują normy specjalne.

7. Zasady powyższe winny być wprowadzone w życie do dnia 1 stycznia 1948 r. z wyjątkiem p. 3, który obowiązuje od dnia wydania niniejszego zarządzenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Poz.	T R E Ś C		Data	Znak	OiO	GB	RS	OSK	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSI	P	EA	A	M	U	Sp	L	R			
91	Utworzenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Polska Wiklina".	Z	16 II. 1948 r.																						×			
92	W sprawie właściwości miejscowej Polskiego Radia w podatku od wynagrodzeń oraz kontroli wynagrodzeń pracowniczych.	O	27 II. 1948 r.	D. V. 1530/4/48												×												
93	Przyjmowanie wpłat na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy.	O	28 II. 1948 r.	D.III. 1456/7/5/48								×																
94	W sprawie ubezpieczeń rodzinnych.	O	1 III. 1948 r.	D. I. 7837/4/48		×																×						

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	cel
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczeni.
Uch	—	uchwała

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300; kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.